

Elżbieta Jaworska

"Czym jest dziś amatorska twórczość poetycka?", Jacek Łukasiewicz,
"Literatura Ludowa" nr 4/5 (1974) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 202

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(V) KOMOROWSKI Zygmunt: Fryderyk Skarbk - od moralistyki ku socjologii. "Przegląd Humanistyczny" 1974 nr 9 s. 21-30.

Tematem artykułu jest myśl społeczna Fryderyka Skarbka (1792-1866), znanego ekonomisty, prawnika, uczonego i działacza społecznego, a jednocześnie literata - autora popularnych niegdyś powieści. Analiza poglądów Skarbka między innymi na sprawę własności, podziału pracy, walkę klas, zagadnienia wychowania obywatelskiego (ściśle związanych u Skarbka ze współczesną mu rzeczywistością Królestwa Kongresowego). Rozważania poparte są licznymi cytatami z rozmaitych pism autora dziełka "O ubóstwie i ubogich", jego pamiętników, a także utworów literackich, i wydobywają przede wszystkim zawartą w nich moralistykę.

BP/56/81

I.J.

(V) LUKASIEWICZ Jacek: Czym jest dziś amatorska twórczość poetycka? "Literatura Ludowa" 1974 nr 4/5 s. 3-13.

Autor porównuje amatorską twórczość poetycką z działalnością artystów-amatorów reprezentujących inne dziedziny sztuki. W potocznej świadomości społecznej pisanie wierszy lirycznych związane jest w sposób nieodłączny z natchnieniem i talentem. Stąd bierze się podział piszących wiersze liryczne na poetów i grafomanów. Czynnikiem sprzyjającym uprawianiu amatorskiej poezji - którą cechuje zazwyczaj brak dystansu między autorem i dziełem - jest niejasność genealogiczna współczesnej liryki, brak norm i technik poetyckich. Zdaniem autora artykułu profesjonalizm traktować należy jako umiejętność stworzenia poetyki indywidualnej, tym samym proponuje on rozważać problem amatorstwa i zawodowstwa na płaszczyźnie stylotwórczej, a nie instytucjonalnej czy psychologicznej. Jako pozytywny przykład funkcjonowania amatorskiej instytucji literackiej autor omawia działalność Zespołu Zainteresowań Literackich w Pieńsku.

BP/56/82

El.J.